

[Sundhedsministeren]

Endelig vil jeg sige til dette med udlandet, som hr. Jan Køpke Christensen også er inde på: Som jeg nævnte i mit første indlæg, er det op til det enkelte amt selv at tilrettelægge behandlingen for den enkelte patient. Der har amterne flere muligheder, og hvis de mener, at de bedst kan klare det med udlandets hjælp, har de også mulighed for at gøre det. Jeg forstår, at for en del hjerteoperationers vedkommende har Nordjyllands Amt netop besluttet sig for at købe et antal hjerteoperationer i Göteborg.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig med fru Bente Juncker i, at det er ubærligt, når der er ventetid på operation. Det er ubærligt at have udsigt til at skulle miste sit arbejde, det er ubærligt at have udsigt til at have smerter i lang tid, det er ubærligt at have udsigt til måske at blive varigt skadet på liv og helbred.

Netop derfor er dette, at der er ventelister til behandling, den direkte vej til, at mennesker selvfølgelig finder andre løsninger. Og når løsningen ikke er det offentlige sygehus, fordi det offentlige sygehus er ikke til rådighed, så er det, der er til rådighed, privathospitaler. Men det er det jo først blevet efterhånden. Det er det først blevet, efter at vi har haft ventelister i en meget lang periode.

Det, at vi har fået ventelister, hænger jo sammen med, at skiftende regeringer – Venstre- og konservativt baserede regeringer – så vidt jeg husker uden undtagelse har sagt, at der i det offentlige skulle ske en årlig produktivetsforbedring på 2,5 pct. Og når det gælder amterne, der som deres hovedopgave har sygdomsbehandling, er 2,5 pct.s produktivetsforbedring – altså besparelse – meget, når man samtidig har et stigende behov for behandling på grund af befolkningens gradvis ændrede sammensætning med et stigende antal ældre.

Så tingene hænger helt tæt sammen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg minder igen ordførerne om, at man også har en ordførertale ved behandlingen af dette forslag. Jeg siger det, fordi min liste fortsat bliver længere.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det, der får mig herop, er fru Bente Junckers bemærkning om, at privathospitaler er opstået af nød. Jeg vil gerne bede fru Bente Juncker om at bekræfte, at formålet med privathospitaler ikke kun er at være den frelsende engel. Formålet med privathospitaler er også, at investorer gerne skulle have penge ned i lommen.

Så det er altså ikke kun en nødsituation, hvor græsrødderne har oprettet noget for at afhjælpe det offentliges problemer. Der er også en høj grad af profit til menige personer indblandet.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Fru Lone Møller påstår, at privathospitaler skal have overskud. Ja, jeg er lige ved at sige: Hvor logisk! Jeg ved ikke, hvorfor det skulle understreges her, at der skal være overskud i en forretning. Det er da meget logisk, og jeg forstår ikke, at det ligesom skal understreges. For det er jo det, der er galt med statens økonomi. Der har man bare brugt mere, end man reelt fik ind, og derfor går det galt.

Skiftende regeringer, også socialdemokratiske, har været med til, at det er gået galt – også til skade for patienterne. Det nytter ikke noget. Amterne har ikke kunnet leve op til at få de ventelister sat ned, og så er der kun én vej, og det er, at vi her fra Folketinget gør opmærksom på, at nu skal de ned. Og hvis de fortsat ikke kan leve op til det, må sygehusvæsenet tages væk fra amterne efter vor opfattelse. Vi mener faktisk, tiden allerede længe har været inde til, at det skulle fjernes fra dem. De har ikke levet op til ansvarligheden, den ansvarlighed at få de ventelister sat ned.

Men når det drejer sig om musikhuse osv. – jeg kunne nævne byer her – så er der ingen grænser for, hvad man kan ofre. Når det drejer sig om ventelistepatienter, så siger man med det samme til regeringen: Vi skal have flere kroner i kassen. Det er jo slet ikke det, det handler om. Det drejer sig om prioritering også i amterne, og det har man ikke levet op til i amterne.

Jeg er bange for, at jeg vil få ret endnu en gang: Når vi når 1995, har det ikke hjulpet i forhold til patienterne; de står stadig væk på venteliste. Patienterne, der sidder derhjemme i stuerne, ved jo, at det hjælper ikke dem, at vi